

■ Хто каго?

«МУРКА МЕСЦА СВАЁ ЗНАЕ: ПЕРШАЙ РЫБКУ АТРЫМАЕ...»

Зрэшты, нават у гэтым, апошнім, выпадку бярэ вышэй, як той казаў! І як піша **спадарыня Ніна Бурко з Бярэзіншчыны:**

Любай Нюрцы, што той Мурцы, Як падвернецца якая, Ясь аддаў бы ўсё, што мае, Гэта котка сагравае!

Заўважце: звычайная, а калі яшчэ і свая, любімая...

Тут, згадзіцеся, ужо асобная песня, нават дзве — ад **спадарыні Любові Чыгрынавай з Мінска:** *Надакучыла старая? Ужо крыху «аблезла»? Тут жа котка маладая На калені ўзлезла! Ёмка хоча сесці, Першай рыбку з'есці.*

З таго ж канверта і ледзь не відавочнае: *У катой і мужыкоў Звычайна завяздзёнка: Кожны з іх узьцяг гатоў Маладую жонку. Ды не ўсякаму вагон Вось такога свята...*

Хіба з твару хто — Дэлон, Ці, як Гейтс, багаты.

Як жа такім стаць? Злабздэннае пытанне. І адказ на... другое, здаецца, ведае **спадар Старых з Гомеля.** «За іншых казаць не бяруся, — папярэджае Мікалай Валянцінавіч, — але я на здымку ўбачыў двух катой. Галава другога — звярніце ўвагу — унізе, з левага краю. А таму ў якасці подпісу прапаную радкі: **Мурка месца сваё знае: Першай рыбку атрымае. Кот Пушок —**

сядзіць далей — Будзе ён лавіць мышэй... Штось падобнае падчас Можна бачыць сярод нас: Лепшы куст таму даецца, Хто каля начальства трэцца.

Альбо працуе, не пакладаючы рук... Мала, што сам, дык жа і іншым скласці не дае — на грудзях сашчэпіць...

У адной кабеты, расказвалі, муж гэта зрабіў — развітаўся, бедны, з жыццём. Думаецца, удава яго дужа гаравала? Так. Але і абуралася: казалася, што ён спецыяльна на той свет пайшоў — каб нічога не рабіць.

На такую спадарожніцу жыцця, як лічыць **спадарыня Соф'я Кусянкова з Рагачоўшчыны,** і рыбаку са здымка «пашчасціла»: **Жонка працай**

«задзяўбала» І ўсё мала ёй і мала... Як пракляты, муж ішачыў! Ды сябе іначай бачыў: Вуды ўзяць бы і ката... Вось была бы любата!

Пошукі яе, гэтай самай любатай, асалоды ад жыцця,

згледзелі на фота і **мінчане Астроўскія:**

Ёсць у Слаўкі завяздзёнка, Як мазгі выносіць жонка, Ён да рэчкі лататы, (А за ім — і ўсе каты)... Зловіць рыбы альбо не — Хоць ад звягі адпачне.

Да таго ж — і памарыць зможа (разам са **спадарыняй Аленай Кулік з Валожыншчыны:**)

Вось удача дык удача У Янкі атрымалася б, Калі б рыбка залатая На кручок папалася! Але шчасціць не яму, — Акунькам ды плоткам Сумна дзядзьку самаму, Спахмурнелі й коткі.

(Ёсць ад чаго! Кажуць, нека залатую рыбку Галкін злавіў. Толькі задумаўся, што б гэта папрасіць, як тая сама адазвалася: «Ідзі, — кажа, — дамоў, Максімка. У тваёй жонкі (каб не казаць старой) і без мяне ўсё ёсць»).

У іншых — няма, на вялікі жаль. І многага. А таму, паводле **спадара Юрыя Вінаградава з Бабруйска:**

ФОТА АНАТОЛЯ КУШЧУКА

як сцвярджае **спадар Сабалеўскі:**

Не, Фядос — не дармаед: На рыбалцы прападае — На вячэру і абед Коткам плотчак цягае.

Прычым пад наглядом, бо кот (трэба разумець, той, што збоку сядзіць?), на думку **спадара Сіманёнка,** не хто іншы, як замаскіраваны... падатковы інспектар. Адкуль ода №2:

Падаткоўцам — хлеб такі — Трэ ўлавіць павевы... Ну і пачулі: ад ракі Ёсць прыбытак — левы, То-бок Сеньку-рыбаку Засвяціў дастатак... У кішэнь яму руку: Аддавай падатак!

Пытанне рубам, як той казаў! Яшчэ і ад **сужэнцаў Астроўскіх:** *Дзядзька Слаўка, можа стацца,*

Толькі рыбаю і жыў... А падатак з тунядца Ён сплациў ці не сплациў?!

...Вось такую карціну алегам, можна сказаць, намалювалі нашы чытачы. Засталося дадаць да яе хіба некалькі

а з палаткі тут жа галасы: «Чаму нам не наліваюць?»

А налілі б (трэба разумець, зноў?) і што тады? Ды нічога добрага, як лічыць **спадар Сабалеўскі,** то-бок:

Плюй-не плюй на чарвяка, Не ад рыбы ён загіне: Як калоціцца рука, Лепш лаві ў... магазіне.

Дарэчы, нахонт лоўлі (і не толькі рыбы): на здымку — ніякіх таямніц (ва ўсякім разе для **сужэнцаў Астроўскіх:** *Відавочна: у дзеда Слаўкі У заняпадзе гаспадарка. Там становішча такое, Што ніхто мышэй не ловіць.*

Ну сапраўды: і сам тут, і каты — абодва...

Зрэшты, за хвасты іх цягнуць не будзем, бо самы час падвесці вынікі. Такім чынам, паводле меркаванняў вялікага чытацкага журы, да папярэдняга здымка (на ім, нагадаем, былі два, можна сказаць, разутыя і раздзетыя мужчыны, якія некуды ішлі (гл. «Звязда» за 25 лютага), найлепшыя подпісы прапанавалі **спадары Валерыя Гаўрыш з Чавусаў, Анатоль Гарачоў з Іўеўшчыны, сужэнцы Астроўскія з Мінска, спадарыні Бажок з Бабруйска, Ніна Бурко з Бярэзіншчыны, Валянціна Гудачкова з Жыткавічаў...**

«Не ведаю, як іншыя, — піша Валянціна Апанасаўна, — а я заўсёды чакаю новых конкурсных аглядаў, новых здымкаў. І ўжо тады — свята: і пасмяюся ад душы, і падзіўлюся-падумаю: колькі ж нечаканых прапаноў, колькі трапных і павучальных радкоў, колькі сапраўдных самародкаў-талантаў сярод нас, падпісчыкаў «Звязды!»»

Што праўда, тое праўда! Дык хто ж перамог, хто на чарговай «дыстанцыі» абышоў іншых? Маленькае рэдакцыйнае журы трохі павагалася паміж радкамі **спадара Валерыя Гаўрыша з Чавусаў** («Што віно, што казіно, а пахмелле ўсё ж адно: прыпаўзуць хлапцы да хат без штаноў і без зарплат») і **спадарыні Бажок з Бабруйска:** «Усё на фота больш, чым проста. / Там... інспекцыя за мостам. / Завітай, аддай падаткі / Ды шыбуй сабе да хаткі». І перавагу ўрэшце аддало жанчыне.

Такім чынам, прыз у выглядзе падпіскі на дарагу сэрцам «Звязду» на трэці квартал накіроўваецца ў Бабруйск. А мог бы...

Са спазненнем, на жаль (рабіце высновы), даслала свае радкі **спадарыня Галіна Пятроўская са Сморгоншчыны:** *Надыходзіць сакавік — Свята у кабеты... Што падорыць ёй мужык, Калі сам раздзеты?*

І яшчэ: *Нам бананы не спакуса, І не дзіва кавуны: Няма бульбы ў беларусаў, — І з мужчын спаўзуць штаны.*

То зараз самы час насенне яе выносіць са сцяпоў, праграваць, «зеляніць». А там, глядзіш, і спяшацца з пасадкай. Прыкладна, як жанчына з новага конкурснага здымка. Паглядзелі? Усмійнуліся? Пішыце!

(Расказвалі: рыбакі, натаміўшыся (ад усяго, відаць...), нека спаць паляглі. Але не ўсе: двое каля вогнішча засталіся, і адзін знячэўку як чхне! Другі яму: «Будзь здароў!» І ціхутка ж, як быццам,

Валянціна ДОЎНАР. *dounar@vziazda.by*

Ад яе ж шчырыя прабачэнні ўсім, чые подпісы не прайшлі строгага конкурснага адбору.

Што было, — было: хлопцу аднаму дзясучына спадабалася, прычым настолькі (можаце ўявіць?!), што ён яе на рыбалку ўзяў!..

Дзёўка на сёмым небе была! Мама потым расказвала, колькі ўсяго ўбачыла, колькі пачула-даведалася... Ну хоць бы з назваў рыб: у продажы ж ніколі не ўбачыш ні рыбы-паскуды, ні рыбы-сучары, ні падлюкі... Можна таму, што злавіць іх амаль немагчыма — хітрыя, мігам з кручка зрываюцца. А васьмь рыбка-лапачка, рыбка-заечка ды красава на яго трапляюць. Зблізку, праўда, больш нагадваюць плотак ды ляшчоў, але...

У судзе нека крмінальная справа разглядалася. «Падсудны, вы згодны з абвінавачваннем: вы сапраўды лавілі рыбу без дазволу і вывудзілі 18 вялікіх язёў і шчупакоў?» — пытае суддзя. «Чысцюткая праўда, вінаваты я, прызнаю, — кажа рыбак. — Але ж шчырую просьбу маю: ці не мог бы васпан даць мне экзэмпляраў колькі прысуду — каб я мог яго сябрам паказаць?»

Гэта, кажаце, пра нейкіх іншых аматараў рыбалкі? Магчыма. Але ж пра нашага (з верхняга здымка) напісана таксама шмат. Ды яшчэ і ў вершах... Ну вось як вам радкі **спадара Віктара Сабалеўскага з Узды:**

Янак — дзядзька зухаваты, Зранку ён выходзіць з хаты, З вудай крочыць да ракі... І ўлоў яго такі, Што дадому не данесці! Толькі... коцікам пад'есці.

Прыкладна тыя ж назіранні і ў **спадара Валерыя Гаўрыша з Чавусаў.** Адзінае — уважліва паглядзеўшы на здымак, ён заўважыў, што рыбак — з вусамі. А таму

На рыбалку гоніць з хаты Гаспадыня ўсіх вусатых, Бо чарговы той улоў На панюшку для катой. Дык нашто цягнуць дадому? Хай ядуць ля вадаёму.

І сапраўды, хай: спачатку — пасядзюць-пачакаюць, потым — пажывацца... Люба ж, дорага паглядзеў, бо котка — нават маленькая — гэта твор мастацтва! А значыць, можна зразумець рыбака.

...Што гатоў карміць катой, — Колькі змогуць з'есці! І тады дамоў улоў Лёгка будзе несці!

Разважаюць так **сужэнцы Астроўскія з Мінска.** А **спадарыня Валянціна Гудачкова з Жыткавічаў** удакладняе, што лёгка — яшчэ і для кашалька:

На спажытак для катой Янка ловіць акунькоў — Любяць натуральнае. І па цане прымальнае...

СА «ЗВЯЗДОЙ» — УСЁ Ў ПАРАДКУ

Калі вы падпісаліся на газету «Звязда» на II квартал або I паўгоддзе 2017 года — запаўняйце картку ўдзельніка, выразаіце і дасылайце да 7 красавіка 2017 года ў рэдакцыю на адрас: вул. Б. Хмяльніцкага, 10А, 220013, г. Мінск. Сярод падпісчыкаў 12 красавіка 2017 года будуць разыграны 7 прасуў Tefal і суперпрыз — пыласос Bosch. Вынікі будуць апублікаваны ў газеце «Звязда» да 22 красавіка 2017 года. Прызы можна будзе атрымаць у рэдакцыі па 30 чэрвеня 2017 года пры падачы квітанцыі аб падпісцы на «Звязду» на II квартал або I паўгоддзе 2017 года і пашпарта. Пасля 30 чэрвеня выдача прызой спыняецца і прэтэнзіі падпісчыкаў не прымаюцца. Умовы рэкламнай гульні «Са «Звяздой» — усё ў парадку!» чытайце ў нумары 43 газеты «Звязда» ад 3 сакавіка 2017 года. Тэлефон для даведак (017) 284 44 04. Тэрмін правядзення гульні — з 04.03.2017 па 30.06.2017 года. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 2944 ад 01.03.2017 года, выдадзена Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю Рэспублікі Беларусь.

Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звязды» на II квартал і I паўгоддзе 2017 года

Прозвішча, імя, імя па бацьку _____

Падпіска аформлена і аплачана ў _____ (адрозненне сувязі) на II квартал і I паўгоддзе 2017 года

Жатні адрас і тэлефон _____ (абавязкова) _____ (індэкс)

Удачы ў розыгрышы!